

Tek musibeti ikiye çevirmek

Ey nefsim. Artık sana düşen, başa gelene sabretmektir. Öyle ki hem hastalığın acısını çekip, hem de onun sevabından mahrum kalmak gibi **çifte zarara** düşmeyesin.

Unutma: **“Asıl belâya uğrayan, çektiği derdin sevabını kaybedendir.”**

İnsan bazen felâkete uğrar. Ama asıl felâket, o felâket karşısındaki tavrındadır.

Bir kısmı vardır ki musibete dayanamaz, sızlanır, şikâyet eder, bağırır, çağırır. Ne olur peki? Ne musibet geri döner ne de istediği olur.

Fakat bir şey kesin olur: **Sabır sevabını da kaybeder.**

Böylece o kişi artık **tek musibetli değil, iki musibetli** bir hale gelir:

- Biri başına gelen felâket,
- Diğer sabırdan mahrum kalmanın kaybı...

Hâlbuki ağlamak, sızlanmak, isyan etmek...Geçmiş geri getirmez. Olmuş olanı yok etmez. Kaybedileni geri kazandırmaz.

Ama sabır... İşte o, zararı kazanca çevirir.

Nitekim Hz. Ali (radiyallahu anh) ne güzel ifade eder:

“Mukadder olan işler mutlaka gerçekleşir. Sabredersen sevabını alırsın. Sabretmezsen mukadder olan yine olur fakat sen günah kazanırsın.

Ey nefsim... Kaçamayacağın bir şey için kendini iki kere yakma.

Ya sabredersen: **Bir acıya karşılık bir ecir kazanırsın.**

Ya sabretmezsin: **Bir acıya bir de kayıp eklersin.**

Tercih senin... Ama kader değişmez. Değişen sadece **senin kazancındır.**